

Levealder: Dyr i fangenskab kan leve helt op til 40 år.

Sygdomstegn: En sund og rask Agatudse vil normalt sidde stille og delvist skjult i bunden af terrariet. Den må ikke se tynd ud, men skal have en rund mave og kraftige lemmer. Ovenfra vil dyrets omrids være tilnærmelsesvis rundt. Sunde dyr bør have en voldsom appetit og villigt æde passende fødeemner. Frøens hud skal være intakt uden sår, hævelser eller misfarvede områder. Især området omkring nedre bug, gat og indersiden af bagbenene bør undersøges for forandringer. Misfarvede områder optræder med rødlige eller blålige farver. Hos skadede dyr optræder der ofte hvidlige ”vattede” eller svampede områder pga. infektion med bakterier og svampe. Såfremt dyret ikke trives, skal man hurtigt søge kvalificeret hjælp samt isolere det syge dyr.

Andet: Hannerne kan finde på at kvække dybt og højrøstet om natten for at tiltrække hunner. Det skal man tage hensyn til, hvis man skal sove i samme rum som Agatudser.

Lovgivning: Arten er ikke omfattet af nogen fredningsbestemmelser.

Frøgruppen.
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Carsten Kirkeby.

Pasningsvejledning for Agatudse

Foto: Max Bjørneskov.

Videnskabeligt navn: *Rhinella marina* (tidligere *Bufo marinus*).

Dansk navn: Agatudse.

Udseende: Agatudsen er en stor, brunlig tudse med markante giftkirtler i nakken, hvorfra den kan udskille en hvid gift, hvis den irriteres. Huden er tør og vortet, og har ofte mørke aftegninger. Øjnene er store, og har horisontale pupiller. Hannerne bliver op til ca. 20 cm, hunnerne op til ca. 25 cm. Hannerne har en mørkere strube end hunnerne, og kan sommetider høres kvække. Agatudsen kan forveksles med andre store tudser i samme slægt, men det er oftest Agatudsen man ser i handlen i Danmark.

Udbredelse i naturen: Oprindeligt udbredt i Sydamerika, men er blevet indslæbt til Hawaii i 1932, til Australien i 1935 og senere til bl.a. Florida og Ny Guinea, hvor de udkonkurrerer den oprindelige fauna og betragtes som skadedyr.

Biologi: Agatudsens to giftkirtler på nakken kan udskille en hvidlig væske, som giver kløe og evt. betændelse ved kontakt med øjne, næse eller mund. Dette er tudsens forsvar mod rovdyr. Agatudsens grådighed og store yngelpotentiale gør at den ofte udkonkurrerer andre paddler. Derfor udgør den et stort problem, når den introduceres til områder, hvor den ikke hører hjemme. I Australien blev den udsat til at bekæmpe en bille, der var et skadedyr. Desværre blev tudsens selv et skadedyr. Mange dyr i Australien dør i forsøget på at æde en Agatudse – endda hunde og krokodiller! Tudsens hudgift slår simpelthen rovdirene ihjel. Der er gjort mange forsøg på at bekæmpe Agatudsens, hvor den ikke hører hjemme, men uden held. Den er så hårdfør og grådig, at den ikke er til at slippe af med i de lande, hvor den er indført.

Hold i terrarium: Agatudsens behøver et stort terrarium på minimum 100 x 50 x 50 (l x b x h) til 2-3 dyr. Der skal være et eller flere skjulesteder i form af et stykke bark, en urtepotte el. lign. hvor den kan trække sig tilbage og føle sig tryk. Som bundlag kan bruges ugødet pottemuld samt barkflis. Agatudser graver, så undgå sarte planter. Tudsens skal altid have en flad skål med frisk vand stående, eller evt. et lille vandhul den kan gå ned i. Vanddybden skal være, så tudsens kan sidde med næse og øjne over vandet. Om dagen skal temperaturen ligge på omkring 25 °C, og om natten 22 °C. Agatudser behøver ingen årstidsvariation i lys eller temperatur. De er rimeligt tolerante mht. luftfugtighed, men vil trives fint ved ca. 70 % luftfugtighed. Derfor skal terrariet overbruges dagligt, så bundlaget i terrariet er let fugtigt hele tiden.

Terrariet rengøres efter behov, ekskrementer fjernes hver dag.

Foder: Unge tudser fodres hver dag med insekter m.m. (gerne vildtfanget) i passende størrelser (f.eks. kakerlakker, melorm, græshopper). Ældre tudser fodres hver anden til hver tredje dag med samme foder samt evt. en optøet mus en gang imellem. Foderet skal suppleres med et passende vitamin- og mineralpulver ved ca. hver anden fodring.

Hold med andre dyr: Flere Agatudser af samme størrelse kan godt holdes sammen, medmindre de udviser aggressiv adfærd overfor hinanden. Hold ikke Agatudser sammen med andre arter.

Adfærd: Tudsens er overvejende nataktiv, og graver sig ofte ned om dagen. Ved synet af et potentielt bytte bliver de aktive og kaster sig over det.

Giftighed: Arten har en hudgift som de fleste andre paddler, og bør derfor håndteres så lidt som muligt, og kun af voksne. Brug så vidt det er muligt et glas hvis en Agatudse skal flyttes eller undersøges.